

Kendsgerningen er, at masser af familier bryder sammen, familier opløses, mennesker nedbrydes psykisk. Selv selvmord hører man om. Er det godt for arbejdspladserne? Er det godt for økonomien?

Selv spædbørn har stress, som min kollega Niels Hausgaard fra Vendsyssel siger. Det er jo kendsgerningen, at børn har stress, at børn kommer utilpassede i folkeskolen, utilpassede, som det hedder – et elendigt ord i øvrigt. Det giver masser af problemer i folkeskolen, og det er i hvert fald ikke godt for folkeskolens økonomi.

Det hele er skidt for økonomien bare på lidt længere sigt. Og så siger regeringspartierne og CD's forslag til vedtagelse, at man vil gøre noget for de truede børn. Ja, det bliver der også behov for, for dem bliver der nemlig flere og flere af, fordi man fastholder det mønster på arbejdsmarkedet, som man gør, og som man ikke vil forbedre. Er det godt for økonomien? Godt for mennesket er det i hvert fald ikke.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Må jeg sige om den debat, der har været under F 10 og det forslag, der på det tidspunkt blev vedtaget, og det forslag til vedtagelse, vi så har foreslået her i dag, at der er den forskel, at vi her decideret går ind og siger, at den prioritering, der er lige nu og i de kommende år, er indsatsen over for de truede børn, og at det er dér, vi skal prioritere først og fremmest.

Vi i Socialdemokratiet er meget villige til at gå ind i prioriteringsdiskussionen, er meget opmærksomme på de forhold, der gør sig gældende for børnefamilierne på godt og ondt og er også villige til at foretage ændringer. Det synes jeg vi har bevist gennem årene, at vi i hvert fald har vist vilje og evne til at kunne gennemføre nogle ændringer til det bedre for børnefamilierne, så vi går meget gerne ind i sådan en prioriteringsdiskussion.

Og lige nu – også til hr. Ole M. Nielsen – er det de truede børn og unge, der er hovedprioriteten, hvor vi vil bruge en styrket indsats de kommende 2-3 år. Det synes jeg faktisk er et meget godt mål, vi har som socialdemokrater, som regering og som Folketing.

Formanden:

Hr. Ole M. Nielsen – det er sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg må bare konstatere, at det er den samme holdning, man har kørt på arbejdsmarkedet. De ledige skal først helt ud i hampen, inden man kan gøre noget for dem. Man kan ikke gøre noget for dem, før de er derude. Man tager fra den ende af.

Jeg mener bestemt også, man skal prioritere dem, der er svage, men der er en god forretning – for nu at snakke forretning – i at sikre, at folk ikke bliver svage, og det er dér, jeg synes regeringen svigter. Har man virkelig levet op til det, man kan dér? Og det er noget, der kan gøres for små penge.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Jeg tror ikke, det barn, som i dag er helt ude i hampen, og som oplever ikke at få tilstrækkelig hjælp, og jeg tror heller ikke den familie, som i dag er helt ude i hampen, og som ikke kan varetage en omsorgsopgave, er uenige med regeringen i, at her skal der prioriteres højere de kommende år end ved at sørge for, at bedrestiliede børnefamilier kan få bedre vilkår.

Det er en helt klar, bevidst prioritering, og jeg tror, det er til det bedre og ikke bare et helt ude i hampen-forslag, som hr. Ole M. Nielsen siger.

Formanden:

Fru Eva Kjer Hansen som ordfører.

Eva Kjer Hansen (V):

Lad mig indlede med at sige, at det undrer mig, at den socialdemokratiske folketingsgruppe blot vil fastslå, hvad der allerede er fastslået, og ikke kommer med noget bud på, hvad det så er for nogle konkrete initiativer, der skal ske på de områder, som man nu fremlægger i forslaget til vedtagelse.

Ellers er der mange, der husker statsministerens rørende nytårstale for 2 år siden om at sætte børnefamilierne i centrum, men trods alle de flotte ord, også fra den socialdemokratiske ordfører her i dag, er der jo en række afgørende initiativer, som mangler at blive taget – afgørende initiativer, som netop kunne skabe en bedre sammenhæng for børnefamilierne.

Det første, som er meget afgørende for familierne, er jo børnepasningen, og at familierne kan få et frit valg mellem forskellige former for børnepasning. Fordi vi giver et offentligt tilskud til børnepasningen, skal vi jo ikke bestem-